

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 7P/31/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5911203314
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Majerčíková
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2013:5911203314.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudkyňou JUDr. Jankou Majerčíkovou vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: L. U., nar. XX.XX.XXXX a T. U., nar. XX.XX.XXXX, deti rodičov: matky matky T. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX G., M. R. P. 2, zast. JUDr. Margitou Kováčovou, advokátkou so sídlom v Bratislave, Žilinská 20 a otca L. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX G., J. V. XXXX/X, maloleté deti zast. kolíznym opatrovníkom - Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Ružomberku, o návrhu otca na zákaz styku matky s maloletými deťmi, takto

rozhodol:

Súd návrh otca na zákaz styku matky s maloletými deťmi **z a m i e t a**.

Súd **u p r a v u j e** styk matky s maloletými deťmi tak, že matka **j e o p r á v n e n á** stretávať sa s maloletou T., nar. XX.XX.XXXX a maloletým L., nar. XX.XX.XXXX každý páry týždeň v mesiaci v čase od piatku 18.00 hod. do nedele 15.00 hod., počas vianočných sviatkov každý páry rok od 24.12. - 18.00 hod. do 25.12. - 18.00 hod., každý nepáry rok U. od 31.12 - 17.00 hod. do 01.01. nasledujúceho roka - 18.00 hod. s tým, že otec **j e p o v i n n ý** v určený čas deti pripraviť a matke odovzdať pred bytom otca v čase začatia stretnutia, kde matka odovzdá detí v čase ukončenia stretnutia otcovi.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Tunajší súd rozsudkom č.k. 7P/31/2011-142 zo dňa 05.12.2001 zmenil výrok rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 6C/5/2011-31 tak, že zmenil výrok rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 6C 5/2011 - 31 zo dňa 01.03.2011 v spojení s opravným uznesením č. k. 6C 5/2011 - 36 zo dňa 05.04.2011 v časti o zverení maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov tak, že počnúc právoplatnosťou výroku tohto rozsudku **s a** maloletá T. U., nar. XX.XX.XXXX a maloletý L. U., nar. XX.XX.XXXX

z v e r u j ú do osobnej starostlivosti otca s tým, že obaja rodičia budú maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok a zároveň uložil matke maloletých detí prispievať na ich výživu po 50,- Eur mesačne na každé maloleté dieťa počnúc právoplatnosťou rozsudku a upravil styk matky s maloletými deťmi tak, že matka je oprávnená stretávať sa maloletou T. U. a maloletým L. U. dva pracovné dni v týždni po predchádzajúcej dohode s otcom maloletých detí a T. maloletých detí **j e p o v i n n á** platiť na výživu maloletej T. U., nar. XX.XX.XXXX výživné vo výške 50,00 eur mesačne a na výživu maloletého L. U., nar. XX.XX.XXXX výživné vo výške 50,00 eur mesačne, vždy do každého 15.-teho dňa v mesiaci vopred k rukám otca maloletých detí, počnúc právoplatnosťou výroku tohto rozsudku.

Zároveň bol upravený styk matky s maloletými deťmi tak, že matka **j e**

o p r á v n e n á stretávať sa s maloletou T. U., nar. XX.XX.XXXX a maloletým L. U., nar. XX.XX.XXXX dva pracovné dni v týždni, po predchádzajúcej dohode s otcom maloletých detí, v rozsahu rešpektujúcom školské povinnosti a záujmové krúžky maloletých detí,

- každý párný týždeň v mesiaci v čase od piatku 15.00 hod. do nedele 18.00 hod.,

- počas vianočných sviatkov každý párný rok od 24.12.18.00 hod. do 25.12. 18.00 hod.,

- každý nepárný rok Silvester od 31.12. 17.00 hod. do 01.01. nasledujúceho roka 18.00 hod. s tým, že otec j e p o v i n n ý v určený čas maloleté deti pripraviť a matke odovzdať, matka si maloleté deti prevezme pred bytom otca v čase začatia stretnutia, kde maloleté deti po ukončení stretnutia v určený čas odovzdá.

Proti výroku rozsudku Okresného súdu, ktorým bolo rozhodnuté, že obaja rodičia budú maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok a do výroku o úprave styku matky s maloletými deťmi podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec a žiadal, aby bolo rozhodnuté, že on bude maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok, nakoľko tieto boli zverené do jeho starostlivosti a poukázal na zlý psychický stav matky, ktorá koná často impulzívne a v rozpore so záujmami detí a ďalej žiadal, aby bol upravený styk detí s matkou tak, že matka je oprávnená stretávať sa s nimi každý párný týždeň v mesiaci v čase od piatku 18.00 hod. do nedele 18.00 hod., počas ďalších sviatkov a na Silvestra v rozsahu ako to bolo rozhodnuté Okresným súdom. Nesúhlasil s tým, aby bola matka oprávnená stretávať sa s deťmi v rozsahu dvoch pracovných dní v týždni, nakoľko takýto spôsob úpravy styku je takmer nerealizovateľný vzhľadom na veľkú vyťaženosť detí v poobedňajšími aktivitami.

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací rozsudkom č.k. 7CoP/14/2012-210 zo dňa 16.05.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 21.05.2012 rozsudok Okresného súdu vo výroku, ktorým bolo rozhodnuté, že obaja rodičia budú maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok potvrdil a rozsudok Okresného súdu vo výroku o úprave styku matky s maloletými deťmi a o trovách konania zrušil a vrátil Okresnému súdu na ďalšie konanie. Prvostupňovému súdu nariadil v ďalšom konaní pri rozhodovaní o úprave styku okrem citového vzťahu rodičov a detí zaoberať sa aj ich denným režimom, osobnými, majetkovými pomermi rodičov, ako aj ich časovým a hospodárskymi možnosťami a na základe toho konkrétnym spôsobom vymedziť styk rodičov s deťmi.

V priebehu konania otec maloletých detí žiadal, aby súd zakázal matke stretávanie sa matke s maloletými deťmi (č. 239, 249 spisu), keď deti sa po stretnutí s matkou vracali domov rozrušené, vravievali, že k nej nechcú ísť. U matky sa cítia ako vo väzení a v tejto súvislosti poukázal na správu zo psychologického vyšetrenia založenú v spisu 7P/44/2012, kde deti uviedli, že matka sa s nimi pri stretnutí odmietla rozprávať o svojom súkromí, povedala im, že do toho ich nič nie je nech ich to nezaujíma. Chovala sa agresívne, zavrela sa do jednej izby, kde si spievala maďarské pesničky, ktorým deti nerozumeli. Deti obťažovala aj počas školského vyučovania, čo deťom prekážalo. V ďalších mesiacoch marec - apríl 2012 po deti neprišla, keď boli deti nachystané na stretnutie. Deti sa od svojich spolužiakov dozvedeli, že ich matka sa odsťahovala z miesta trvalého bydliska, pričom matka má aj veci, obrátene, ktorých ju deti žiadali. Pre otca detí je podstatné to čo cítia deti, viac krát prosil matku prostredníctvom esemesiek, emailov, aby si spolu sadli a dohodli si pravidlá, aby deti netrpeli. Vo svojich rozsiahlych podaniach otec opakovane poukázal na súčasnú situáciu, kedy maloleté deti nechcú byť s matkou, správanie matky vo vzťahu k deťom, tým že im pobrala všetky veci, ktoré deťom patria a ktoré si u matky s dôverou nechali a odmieta im tieto vrátiť, predstavuje týranie a okrádanie vlastných detí, deti matke nedôverujú a majú z nej strach. Situáciu zle znášajú, pri návštevách matky sa sťažujú na bolesti hlavy, brucha, plánujú úteky z domu na termín príchodu matky alebo útek od matky v prípade, že by ich matka donútila s ňou odísť. Tým vznikajú konfliktné situácie, ktoré ubližujú najmä deťom. Matka detí sa vedome pred deťmi skrýva, tají pred nimi miesto svojho pobytu, zadržáva im ich majetok na neznámom mieste, deti sústavnne klame, svojím konaním ich znevažuje pred spolužiakmi. Upiera im práva, napr. práva na informácie, na vlastný názor, na záľuby, počas pobytu detí u nej sa venuje spôsobom, ktorý deťom ubližuje. Deti zastrašuje policajtami, svojou právničkou, pri rozhovoroch s nimi ich zaťažuje témami ako sú samovraždy, pohlavné choroby, to všetko u nich vyvoláva strach. Otec má za to, že takéto konanie matky voči deťom je neprijateľné, poškodzuje duševný a spoločenský stav a vývoj detí, ide o týranie maloletých detí ich matkou. Každá návšteva matky deti traumatizuje a ich vzťah ešte viac zhoršuje. Matka nerešpektuje ich potreby. Z uvedených dôvodov žiadal otec detí zakázať matke stretávať sa s nimi až do doby kým neabsolvuje odbornú liečbu a nezmení svoje správanie sa k maloletým deťom. Matka počas spoločného pobytu deti bila, brala im sim kartu z telefónov, aby nemohli telefonovať a nemali kontakt so svojím otcom. Celý čas im nadávala a rozprávala aký je ich otec tyran, ako ju mlátil.

Zatvárala ich do izby, nedovolila im, aby sa hrali so svojimi vecami, neustále ich ponižovala. Doniesla im aj darčeky, napr. dcére 5. októbra doniesla sukničku a tielko o číslo menšie, pričom samotná dcéra sa pozastavila nad tým a pýtala sa otca ako jej môže matka v októbri doniesť letnú súpravu. Taktiež keď boli u psychologičky matka doniesla deťom cukríky, dcéra si odmietla zobrať sladkosti z toho bola veľká scéna, otec dcére doma dohovára, že mama im chce možno dobre, že doniesla kvalitnú čokoládu, aby si dala. Keď ju presvedčil, aby čokoládu konečne otvorili, že mama má určite dcérku rada, že jej určite nechce zle, tak dcérka našla na čokoláde venovanie od matkinej sestry, preto šľahla čokoládu o zem a povedala, že mama jej chce stále len ubližovať. Čokoľvek otec spraví, aby dieťa malo vzťah k matke, tak narazia na problém. Taktiež dcéra dostala knihu od matky, otec ju presvedčil, aby si ju zobrala, aby ju prečítala, avšak dcéra zistila, že v knihe je vytrhnutá prvá strana, zrejme tam teda bolo nejaké venovanie, podľa ktorého dostala túto knihu matka od niekoho iného, čo dcéru tiež urazilo. Dcéra pred stretnutím s matkou malo nočné mory, nespí, je vydesená, z uvedeného dôvodu musel vyhľadať otec aj lekára. Pred dvoma týždňami malo dôjsť k stretnutiu matky s maloletými deťmi, dopadlo to tak, že deti odmietali ísť k matke, on ako otec ich v zmysle výzvy súdu poučil, všetky povinnosti si splnil, deti vystrčil von pred dvere rodinného domu, deti však videli, že v aute sedí nejaký cudzí chlap. Matka ich čakala pred domom. Otec ešte vybehol do domu po vysvedčenia, ktoré mali deti matke ukázať, keď sa vrátil s vysvedčeniami, tak deti pred domom neboli, matka povedala iba toľko, že deti ušli a ani sa ich neunúvala hľadať. Otec našiel deti až v Ľubochni, nakoľko deti sadli na prvý autobus, ktorý mali a za 3,- Eurá sa dostali do O.. Deti síce mali so sebou telefón, ale otec im netelefonoval, nakoľko by nezdvihli, lebo by sa báli, že ich bude nútiť ísť s matkou. Podľa názoru otca matka sa môže zbližiť s maloletými deťmi tak, že sa bude chovať normálne, bude sa on aj ona podieľať na príprave stretnutí a že deti jej začnú dôverovať, pričom táto situácia sa môže vyriešiť jedine zákazom matky stretávať sa s maloletými deťmi. V ďalšom otec poukázal na neprofesionálne správanie znalkyne MUDr. Piačkovej, ktoré podrobne popísal vo svojich podaniach a námietkach.

Právna zástupkyňa matky maloletých detí poukázala na skutočnosť, že matka vychováva svoje deti od malička, nepotrebovala k tomu otca detí, ktorý vždy chodil z práce neskôr domov, nikdy nebola žiadna obava, že by bolo deti zle vychované alebo, že by im bolo ubližované. Zákaz styku matky s maloletými deťmi je výrazným zásahom do života matky ako aj samotných detí, ktorý neprípúšťa ani dohovor o ochrane detí. Správy, vyjadrenia maloletých detí sú neprimerané ich veku, všetko sú skutočnosti, ktoré majú deti od otca. Otec je dominantný a má každodenný výrazný vplyv na maloleté deti. Na základe návrhu otca bolo nariadené predbežné opatrenie, ktorým bol zakázaný styk otca s maloletými deťmi, avšak Krajský súd v Žiline svojím Uznesením návrh otca na vydanie predbežného opatrenia, ktorým by súd dočasne zakázal matke stretávať sa s maloletými deťmi zamietol. Z rozhodnutí Krajského súdu vyplýva, že Krajský súd nezistil také skutočnosti, pre ktoré by bolo nevyhnutné upraviť predbežným opatrením zákaz styku matky s deťmi. Rovnako aj v ďalšom rozhodnutí Krajského súdu v Žiline, podľa ktorého „v kontexte skutkových okolností prípadu nemožno uvedené (obranu otca spočívajúcu v stanovisku, že deti sú riadne nachystané, ale odmietajú ísť k matke) hodnotiť inak, než sofistický pokus o zabránenie vymožitelnosti judikovaného práva (prenosom zodpovednosti za existujúci stav na deti)“. Ďalej právna zástupkyňa matky detí poukázala, kam deti hlboko klesli pod vplyvom a výchovou otca, nakoľko syn L. napísal matke email „nevymýšľaj a opováž prísť na moje narodeniny, lebo uvidíš, teraz hráš o veľa a ja mám v rukách esá, takže sa schovaj klamárka do diery, tam v riti, kde si“.

Matka maloletých detí uviedla, že svoje deti pozná veľmi dobre a vie, že nekonajú z vlastného uváženia, vyjadrenia a výrazy nie sú z ich hlavy, nie je to ich ctenie. Otec sa k nej nestavia s úctou a ani k veciam, ktoré deťom nosí. Už len vyjadrením otca, že im zobrala sim karty z mobilných telefónov, matka uvádza, že kúpila deťom telefóny, ktoré však boli sim kariat, deti si však darček mali vážiť. V telefónoch neboli žiadne sim karty. Taktiež nedali nikdy deťom sledovať telefóny. Deti nenavštevovala počas vyučovania, ale cez prestávky, potom ako sa deti vyjadrili u pani PhDr. Zacharovskej, že im to prekáža viac do školy nešla. Bolo poučená, že na psychický stav detí to nevlýva dobre. Plní si všetky povinnosti, ktoré sú jej kladené zo strany súdu, avšak otec nerešpektuje predpisy ani rozhodnutia súdov. Matka sa chce s deťmi pravidelne stretávať, aby mali vplyvanie aj z jej strany, nemá problém predkladať pravidelné aktuálne zdravotné správy o svojom zdravotnom stave, pričom je v úplnom poriadku, pokiaľ by mala nejaké zdravotné problémy, tak by nemohla pracovať a nezarábala by peniaze, nakoľko ona sa musela po rozvode postaviť na vlastné nohy, zabezpečila sa, má prácu, dokonca musí platiť výživné, dohromady 500,- Eur na obe maloleté deti, čiže musí byť predsa schopná, aby si mohla zarobiť peniaze. Deti sú naviazané na otca a kopírujú jeho správanie. Je potrebné, aby sa otec podrobil liečeniu ako to navrhuje aj znalkyňa MUDr. Piačková, ktorá presne vystihla čo otec presne robí a ako s deťmi nechutne manipuluje.

Počas spolužitia a jej starostlivosti o deti nikdy deti neudrela, nikdy neboli týrané, pokiaľ by tak bolo predsa by boli na to upozornení, všetci vraveli aké sú deti úžasné, perfektné a dobré. Stalo sa to, že odlúčením od nej sa vzťah k nej rapidne zmenil, deti udržiavajú vôbec s matkou, ani s jej rodinou, ani s jej kamarátkami, dokonca ani učiteľkám, ktoré sa priatelia s matkou sa maloleté deti nepozdravia. Deťom nosí aj darčeky avšak deti si ich ledva prevezmú, pokiaľ si aj vezmú, tak ich potom hodia o zem. A ani ich nezaujíma, čo im priniesla. Matka maloletých detí uviedla, že zdržiava sa a pracuje v X., deti jej neodpovedajú na esemesky, nedvíhajú telefón, neodpovedajú na emaily, ak odpovedajú, tak takým spôsobom ako maloletý L., taktiež dcéra T. poslala mail, kde vyjadrila svoje city, dcéra jej napísala odpoveď „Strč sa“.

Kolízny opatrovník poukázal na konfliktnú situáciu medzi rodičmi maloletých detí, je to obrazom toho ako sa potom deti následne správajú k svojej matke. Prebieha výchovné opatrenie s cieľom zmierniť pretrvávajúce problémy, je potrebné aby sa rodičia ako aj deti zúčastňovali konzultácií u odborníka. Pokiaľ ide o závery znaleckého posudku MUDr. Piačkovej z tých to nevyplýva, čaká že by bol aktuálny záver o zákaze styku matky s maloletými deťmi. Je potrebné, aby sa matka s maloletými deťmi primerane stretávala a rodičia sa naďalej zúčastňovali odborného poradenstva.

V rámci dokazovania sa súd ďalej oboznámil s obsahom listín založených v spise, ako aj s obsahom pripojených spisov tunajšieho súdu sp. zn. 2P/106/2012, 3Em/2/2012, 7P/44/2012, 3P/137/2012, pričom zistil a ustálil nasledovný skutkový a právny stav:

Manželstvo rodičov maloletých detí bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č. k. 6C 5/2011 - 31 zo dňa 01.03.2011 v spojení s opravným uznesením č. k. 6C 5/2011 - 36 zo dňa 05.04.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 08.04.2011. Maloleté deti boli zverené do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov tak, že títo sú povinní zabezpečiť osobnú starostlivosť o maloleté deti striedavo v dvojtýždenných intervaloch, pričom obaja rodičia zastupujú maloleté deti a spravujú ich majetok spoločne. Výživné určené nebolo.

Rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č. k. 7P/31/2011 - 142 zo dňa 05.12.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 20.01.2012 boli maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti otca s tým, že obaja rodičia budú maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok a zároveň bola matka maloletých detí zaviazaná prispievať na výživu maloletých detí po 50,00 eur mesačne na každé maloleté dieťa, počnúc právoplatnosťou výroku rozsudku.

Rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č. k. 2P/106/2012 - 131 zo dňa 09.01.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 5CoP/24/2013 - 180 zo dňa 09.04.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 29.04.2013 bola matka maloletých detí zaviazaná prispievať na ich výživu zvýšeným výživným po 250,00 eur mesačne na každé maloleté dieťa, počnúc od 04.10.2012 a zameškané výživné, ktoré vzniklo matke maloletých detí na každé maloleté dieťa vo výške 580,60 eur súd povolil matke detí splácať v mesačných splátkach po 50,00 eur na každé maloleté dieťa spolu s bežným výživným, až do úplného zaplatenia nedoplatku.

V súčasnosti je stretávanie matky s maloletými deťmi upravené predbežným opatrením, ktoré bolo nariadené uznesením Okresného súdu Ružomberok č. k. 2P/82/2011 - 15 zo dňa 12.12.2011 tak, že matka je oprávnená stretávať sa s maloletými deťmi každý párnny víkend v mesiaci v čase od piatku 17.00 hod., kedy si maloleté deti prevezme v mieste bydliska otca do soboty 18.00 hod., kedy matka maloleté deti odovzdá otcovi na tom istom mieste v čase určenom pre koniec styku. Otec maloletých detí je povinný tieto na styk riadne pripraviť a matka je povinná maloleté deti otcovi vždy včas vrátiť.

Vzhľadom k tomu, že nie je umožnené matke kontaktovať sa s maloletými deťmi, dňa 05.11.2012 podala na tunajšom súde návrh na výkon predmetného rozhodnutia, ktoré konanie je vedené pod sp. zn. 3Em/2/2012, pričom uznesením č. k. 3Em/2/2012 - 34 zo dňa 25.02.2013 bola otcovi maloletých detí uložená pokuta vo výške 200,00 eur v súlade s ustanovením § 273 ods. 1 OSP.

Na základe odvolania otca proti vyššie uvedenému rozhodnutiu, Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 10CoE/61/2013 - 63 zo dňa 24.04.2013 uznesenie okresného súdu potvrdil. Z odôvodnenia citovaného uznesenia vyplýva, že deti vo veku 12 a 14 rokov sú už spôsobilé formulovať svoj názor a tomuto názoru je potrebné venovať pozornosť už aj pri rozhodovaní súdu (čl. 12 Dohovoru o právach dieťaťa),

v predmetnom prípade je však zjavné, že „svoj“ odmietavý postoj k matke si deti vytvorili pod vplyvom pôsobenia otca. Podrobenie sa právoplatnému rozhodnutiu nespočíva vo formálnom „oblečení“ detí v čas určený na styk, zatiaľ čo reálne, negativizáciou osoby matky otec manipulatívne dosiahne stav, keď deti „samotné“ (avšak v súlade s vôľou otca) odmietnu stretávanie s matkou. Ku zdravotným problémom (aj psychického rázu) môže dôjsť u ktoréhokoľvek rodiča, pričom za spoločenský žiadúci prístup možno považovať taký, ktorý v prvom rade smeruje k udržaniu potrebných väzieb medzi dieťaťom a rodičom, a nie využitie nepriaznivého zdravotného stavu rodiča pre jeho úplné odizolovanie od dieťaťa. Otcov výklad o prezentovaní deťmi, ich fyzického a psychického týrania matkou je značne účelový a skresľujúci, nakoľko takéto okolnosti z obsahu zápisnice (v konaní 3P/137/2012) nevyplývajú. Za uvedené rozhodne nemožno považovať výpovede detí, napr. že nerozumeli pesničkám, ktoré im mama vyspevovala, že im píše SMS ako cez kopirák, že sa smeje, keď na to nie je dôvod, že raz, keď išli v úzkej uličke spätným zrkadlom nabúrara a podobne. Nehovoriac o úplne nenáležitom poukazovaní na prípad úmrtia fyzicky týraného dieťaťa. Riešením aktuálnej situácie - naozaj v záujme detí - je aktívny prístup otca, ktorý im pravdivo vysvetlí súvislosti zdravotného stavu matky a potrebu ich vzájomnej citovej väzby (nezavisle od konfliktnosti vzájomných vzťahov medzi rodičmi).

Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 11.12.2012 č. k. 3P/137/2012 - 14 na základe podnetu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok - odbor sociálnych vecí a rodiny bolo ex offo začaté konanie o uloženie výchovného opatrenia maloletým deťom a rodičom, pričom tunajší súd rozsudkom č. k. 3P/137/2012 - 58 zo dňa 22.01.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 07.02.2013 uložil maloletým deťom ako aj ich rodičom výchovné opatrenie, a to povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu v špecializovanom zariadení - psychologickému poradenstvu na referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok na obdobie jedného roka od právoplatnosti tohto rozsudku. V predmetnom konaní bola predložená správa zo psychologického vyšetrenia Centra pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie zo dňa 07.05.2012 od PhDr. Dariny Gálfyovej (č.l. 38 - 40 spisu 3P/137/2012), podľa ktorej T.a v uvedenej dobe súhlasila s tým, aby sa s mamou ona a brat nestretávali, keby sa však mama liečila a bola v poriadku, potom by sa s ňou stretávať chcela, a to aj formou striedavej starostlivosti, ako to bolo v nedávnej minulosti. Maloletý L. sa počas rozhovoru so psychologičkou vyjadril v tom zmysle, že keď matka bude v poriadku, chce sa s ňou stretávať a byť aj striedavo u otca a u nej (oco nám povedal, že to - t. j. zákaz styku nebude naveky...).

Podľa záver psychologičky obe maloleté deti deklarovali odmietavý postoj k stretávaniu s matkou. Jej správanie ich zneisťuje, vyvoláva u nich hnev a strach. Ich aktuálne pocity a súčasná potreba izolovať sa od matky sa ukázali aj v projektívnych aktivitách. Želajú si však, aby sa matka skonsolidovala a v tom prípade by chceli stretávanie s ňou obnoviť. Obe deti sú stresované a preťažené sledom konfliktných situácií, ktorých boli svedkami a tiež opakovaným vypovedaním o nich a vyjadrovaním svojich názorov pre potreby zainteresovaných dospelých. Za súčasných okolností potrebujú predovšetkým pokoj a ich stretávanie s matkou t. č. nepovažujú za vhodné. Odporúčajú vyhovieť návrhu otca detí na zákaz stretávania matky s deťmi do času, kým matka nepodstúpi odbornú liečbu a nezmení svoje správanie.

Podľa správy z realizácie výkonu výchovného opatrenia zo dňa 03.06.2013, sa v čase od 22.02.2013 do prvého zhodnotenia účinnosti výchovného opatrenia nariadeného súdom zrealizovalo v psychologickej poradni 6 konzultácií s maloletými deťmi, 4 konzultácie s otcom maloletých detí a 4 konzultácie s matkou maloletých detí. Zatiaľ nastala len nepatrná zmena v tom, že keď matka príde za deťmi k domu kde bývajú, nehovoria k nej cez zatvorené dvere, ale dvere otvoria a nepoužívajú na jej adresu neslušné výrazy (ale stále odmietajú s ňou ísť kamkoľvek, nechcú sa ani porozprávať). Ďalej sa otec detí i samotné deti jednoznačne vyjadrili, že realizácia výchovného opatrenia je v neprospech detí, lebo to má negatívny dopad na ich prežívanie a prospech, a správanie v škole, sa zhoršuje to aj ich vzťah k matke. Matka detí vníma nariadenie výchovného opatrenia ako prospešné. Na základe prehodnoteného postupu výchovného opatrenia sa zmenili 3 konzultácie pôvodne plánované len pre deti na stretnutia detí s matkou, tento krok sa stretol s nesúhlasom detí a najmä ich otca, ktorý zastáva názor, že takýmto postupom sa deťom ubližuje. Na dvoch stretnutiach detí s matkou (29.05.2013 a 31.05.2013) sa deti odmietli s ňou rozprávať, oznámili jej len to, že ju nechcú a odišli. Na podnet otca sa podarilo dohodnúť dva termíny spoločného stretnutia oboch rodičov, a to dňa 31.05.2013 a ďalšie 07.06.2013. Ubezpečili otca, že zľadovaniu ich rodičovských postojov a postupov bude venované intenzívnejšie ďalšie obdobie realizácie výchovného opatrenia. Žiaľ ani rady od otca detí smerom k matke (týkajúce sa zmeny jej správania, nadviazania emailového kontaktu, informovanie o sebe a podobne), ktoré sa snažila plniť, neboli účinné a nepriniesli očakávaný efekt, a to aby sa zlepšil vzťah detí k matke. Osobný kontakt

a vyjasňovanie názorov rodičov na spoločných konzultáciách prinesie novú pomoc v tomto smere aj otcovi detí a na ich základe s podarí plniť ciele výchovného opatrenia. Z odborného hľadiska sa referát poradensko-psychologických služieb domnieva, že aj osobný kontakt matky a maloletých detí v RPPS alebo na inom odbornom pracovisku je nutný, aby sa aspoň povolil „pevný kruh obáv a odmietania“ detí voči nej. Inak nemá možnosť niečo zmeniť, napraviť ani vysvetliť to, čo jej vyčítajú.

Podľa záverov Znaleckého posudku č. 42/2011 vypracovaného znalkyňou Mgr. Lýdiou Adamcovou dňa 18.10.2011, maloleté deti majú zachované citové vzťahy k rodičom, vzhľadom ku konfliktnej situácii medzi rodičmi ich však prežívajú rozdielne a traumatizujúco. Maloletý L. prejavuje voči rodičom menej citových postojov, snaží sa prezentovať vzťahy k obojom rodičom pozitívne, dominujúci je však jeho citový vzťah k otcovi. Najintenzívnejší a vyvážený je jeho citový vzťah ku staršej sestre, ktorá je pre neho určitou citovou oporou, vzhľadom k tomu, že vo vzťahu k rodičom je zmätený a zneistený. Citová orientácia maloletej T.y viac smeruje k otcovi, čo sa však bojí otvorene prezentovať práve k psychickým problémom matky. Citové vzťahy rodičov k maloletým deťom možno považovať za prirodzene intenzívne, u matky sú však prekryté jej úzkostne fóbickým a depresívnym prežívaním. Rodinné prostredie otca a jeho výchovné postoje sú determinované jeho dôslednejšími povahovými vlastnosťami a musí kompenzovať liberálnejšie výchovné spôsoby matky. V oblasti postojov a názorov k otázkam výchovy je otec realistický, jeho výchovný prístup je diferencovaný, založený na prirodzenej výchovnej autorite. Výchovnú spôsobilosť matky možno hodnotiť ako nevyváženú s vytváraním benevolentnejšej atmosféry s povrchným prístupom k povinnostiam detí. Vo svojom výchovnom pôsobení je matka neistejšia a pasívnejšia, čo je podmienené jej depresívnejším prežívaním. U rodičov nemožno konštatovať priame ovplyvňovanie detí voči druhému partnerovi. Vzhľadom k traumatickému prežívaniu konfliktného vzťahu rodičov maloleté deti nemajú naplnené svoje citové potreby od rodičov v takej miere ako by potrebovali, preto potrebujú pokojný kontakt s každým rodičom. Znalčka neodporučila obmedzenie a zákaz styku otca alebo matky s maloletými deťmi. Nevyhnutným predpokladom je však stabilizovanie psychického stavu matky, o čom by mala matka pravidelne informovať príslušný odbor sociálnych vecí a rodiny. Aktuálne doporučila znalkyňa zmenu určenej striedavej starostlivosti a vzhľadom k nestabilnejšiemu psychickému stavu matky doporučila zveriť maloleté deti do výchovnej starostlivosti otca a styk detí s matkou upraviť štandardne, každý druhý víkend a v priebehu týždňa návštevy detí u matky, podľa ich záujmu a možností. Je nutné, aby matka v záujme svojich detí absolvovala dlhodobejšiu a pravidelnú liečbu a psychoterapiu, aby sa v budúcnosti mohla podieľať na ich výchove formou striedavej starostlivosti. Taktiež pred každým dlhodobším pobytom detí u matky, napr. prázdniny, sviatky by mala matka informovať príslušný úrad o dodržiavaní pravidelnej terapeutickej starostlivosti.

Podľa záverov Znaleckého posudku č. 12/2012 vypracovaného znalkyňou PhDr. Kata Piačková zo dňa 12.04.2013 (č.l. 376 - 391 spisu), otec sa snaží vychovávať deti podľa svojho najlepšieho svedomia. Keďže je nekritický voči svojmu správaniu, podozrievavý, verbálne agresívny, nevedomuje si, že je pre deti negatívnym vzorom, že deti jeho správanie kopírujú a identifikujú sa s ním, v snahe ochrániť deti a konať v ich záujme zamedzuje vlastne styk detí s matkou. Matka sa snaží na deti vplývať pozitívne, nemá však možnosť a priestor, pretože sú ňou odmietané, toto správanie je v nich naučené. Otec maloletých detí svojim správaním, konaním a prejavmi ovplyvňuje deti vo vzťahu k matke v negatívnom zmysle. Deťom hovorí negatívne skutočnosti o matke, zvaluje všetku vinu ohľadne súdenia sa o deti na ňu, vytýka jej veci z minulosti, umožňuje deťom dostať sa k písomnostiam, ktoré by deti nemuseli čítať. Na základe znaleckého vyšetrenia bolo zistené, že nie je vhodný zákaz ani obmedzenie styku matky s maloletými deťmi. Nie je dôvod na obmedzenie alebo zákaz styku matky s maloletými deťmi. Pretože vzťahy v rodine sú nefunkčné, znalkyňa doporučila dlhodobu na poradenskom referáte úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vykonávať sedenia detí s matkou, matky s otcom, aby sa naučili medzi sebou komunikovať, vnímať jeden druhého a rešpektovať sa navzájom. Vzhľadom na osobnostné rysy otca maloletých detí by bola vhodná psychoterapia otca.

Uznesením Krajského súdu v Žiline č. 6CoP/31/2013 zo dňa 16.04.2013 bol návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým by sa zakázal styk matky s maloletými deťmi, zamietnutý, pričom z odôvodnenia citovaného uznesenia vyplýva, že vzťahy medzi matkou a deťmi sú mimoriadne napäté, čo možno považovať za dôsledok ukončenia vzťahu medzi rodičmi. Aktuálne sa realizuje nariadené výchovné opatrenie, ktorého cieľom má byť obnova narušených rodinných pomerov. Krajský súd nepovažoval za náležité vykonať tak závažný zásah do rodičovských práv matky ako to požadoval otec, ak je zrejmé, že sa v súčasnosti prostredníctvom úradu práce, sociálnych vecí a rodiny realizujú stretnutia, ktoré môžu v budúcnosti viesť k zlepšeniu komunikácie detí a matky. Nie je dôvod

zasahovať do aktuálneho faktického stavu, keď účastníci pristúpili na základe rozhodnutia súdu k riešeniu vzájomných problémov za pomoci psychológa. Rozhodnutie o zákaze styku matky s deťmi by podľa názoru krajského súdu pôsobilo kontraproduktívne, pretože by úplne zmarilo snahu o obnovenie vzájomných pomerov v rodine. Treba zdôrazniť, že pre zdravý vývoj dieťaťa je žiadúce, aby vnímalo vo svojom živote prítomnosť oboch rodičov, hoci títo majú aktuálne problém nadviazať efektívnu komunikáciu a deti matku odmietajú. Je na otcovi, aby maloleté deti viedol k vytváraniu pozitívneho obrazu o matke a matka má zároveň aktívne s rodičovskou citlivosťou pracovať na tom, aby v budúcnosti mohli jej stretnutia prebiehať bez prítomnosti psychológa pokojne a na prospech detí. Rovnako je žiadúce, aby rodičia rešpektovali potreby detí a aby predovšetkým pracovali na úprave vzájomných vzťahov, ktoré budú viesť k vytvoreniu prirodzených medziľudských vzťahov slúžiacich k zdravému vývoju maloletého L.a a maloletej T.y. Odvolací súd taktiež dal do pozornosti, že aj deti sú svojim rodičom povinné úctou a rešpektom a táto povinnosť nemôže bezdôvodne zaniknúť, a to ani pri rešpektovaní všetkých práv dieťaťa. Odmietavý postoj detí sám o sebe nemôže byť dôvodom na obmedzenie alebo zákaz styku.

Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

Podľa § 28 ods. 1 písm. a), ods. 2 Zákona o rodine:

1) Súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä

a) sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa,

2) Rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

Podľa § 25 ods. 1, 2, 3 4 Zákona o rodine:

1) Rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode.

2) Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

3) Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd obmedzí styk maloletého dieťaťa s rodičom alebo ho zakáže.

4) Ak jeden z rodičov opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom upravený podľa odseku 1 alebo 2, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti.

Podľa § 30 ods. 1 Zákona o rodine:

1) Rozhodujúcu úlohu vo výchove dieťaťa majú rodičia. Rodičia majú právo vychovávať deti v zhode s vlastným náboženským a filozofickým presvedčením.

Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

Predmetom rozhodnutia vo veci samej je konečná úprava styku matky s maloletými deťmi, ako aj návrh otca na zákaz styku matky s maloletými deťmi.

Rozhodnutie o zverení maloletého dieťaťa jednému z rodičov do osobnej starostlivosti zachováva všetky rodičovské práva a povinnosti aj tomu z rodičov, ktorému maloleté dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti. Tento rodič, aj keď je spravidla prevažne vylúčený z bezprostredného výkonu svojich rodičovských práv a povinností, nie je pozbavený práva dieťa vychovávať, je na ňom, aby využíval aspoň obmedzené možnosti na to, aby aj pri nedostatku príležitostí na sústavné výchovné pôsobenie mal na výchovu dieťaťa vplyv a jedným z prostriedkov na zabezpečenie čiastočnej spoluúčasti rodiča na výchove maloletého dieťaťa a na udržiavanie rodičovského vzťahu a upevňovanie citových vzťahov, je osobný styk rodiča s maloletým dieťaťom. Úlohou rodiča, ktorý má maloleté dieťa v osobnej starostlivosti, v danom prípade je to otec, je okrem iného aj to, aby so zreteľom na záujem dieťaťa vytváral priaznivé

podmienky na styk tohto rodiča s maloletým dieťaťom, a to najmä vedením dieťaťa k správne mu vzťahu k tomuto rodičovi.

Je nepochybné, že dieťa má právo na oboch rodičov, aj keď prestanú byť manželmi, rodičia majú povinnosť zúčastňovať sa na výchove maloletého dieťaťa, aj keď s ním nežijú v spoločnej domácnosti. Rodičia by však do svojho rodičovského správania nemali púšťať svoje zranené emócie, nakoľko každé narušenie partnerských vzťahov negatívne zasahuje do psychologickéj atmosféry celej rodiny, vrátane maloletých detí.

Zverením maloletých detí do starostlivosti otcovi zostávajú, ako už bolo vyššie konštatované rodičovské práva a povinnosti aj matke. Tieto jej neboli odňaté, táto má možnosť sa podieľať na ich výchove prostredníctvom úpravy stretávania, prípadne aj ďalšími kontaktmi (telefonáty...).

Neopomenuteľnými kritériami, podľa ktorých sa súd pri úprave styku ďalej spravuje, sú okrem veku dieťaťa aj jeho zdravotný stav a okrem citového vzťahu k rodičom a predovšetkým k rodičovi, ktorému dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti, aj vzťah dieťaťa k prostrediu, v ktorom tento rodič žije. Je potrebné vziať do úvahy aj školské a mimoškolské aktivity, záujmy a krúžky detí, aby úprava styku negatívne nezasahovala do týchto povinností ako aj záujmov.

V súlade s čl. 31 Dohovoru o právach dieťaťa treba vziať do úvahy právo dieťaťa na odpočinok a voľný čas, na účasť na hre a oddychovej činnosti zodpovedajúcej jeho veku ako aj na slobodnú účasť na kultúrnom živote a umeleckej činnosti.

V čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa je zakotvená zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa. Základným zmyslom ich starostlivosti musí byť pri tom záujem dieťaťa. Záujem dieťaťa nemožno chápať zužujúce „len ako záujem zdravia dieťaťa“, treba ho chápať čo najextenzívnejšie, v záujme dieťaťa je predovšetkým to, aby vyrastalo v atmosfére šťastia, lásky, porozumenia, stability, tolerance a harmónie, by jeho výchova smerovali k pozitívnemu rozvoju jeho osobnosti, nadania a rozumových a fyzických schopností, mravnému, duchovnému a sociálnemu rozvoju, a aby boli rešpektované jeho práva uvedené v Dohovore o právach dieťaťa, ako aj v iných právnych predpisoch.

V zmysle čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov. Deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť.

Ak by styk maloletých detí s rodičom negatívne vplýval na záujmy dieťaťa, alebo by tu existovala odôvodnená obava z tohto negatívneho vplyvu, súd po tomto zistení obligatórne, styk maloletého dieťaťa s rodičom obmedzí, alebo ho aj zakáže. Právna teória toto obmedzenie, ako aj zákaz styku chápe ako osobitný druh obmedzenia rodičovských práv a povinností. Kontakt rodičov s ich maloletými deťmi je takým významným činiteľom ovplyvňujúcim zdravý vývoj dieťaťa, ktorý sa zákonodarca rozhodol riešiť právnou úpravou styku rodičov s maloletými deťmi, považuje ho za neoddeliteľnú súčasť rodičovských práv a práv dieťaťa upravených v Zákone o rodine.

Rozsiahlym dokazovaním bolo preukázané, že v konkrétnom prípade nie je dôvod na zákaz styku matky s maloletými deťmi. V rovnakom duchu s vyjadrili znalkyne ustanovené v tomto konaní na podanie znaleckého posudku, a to znalkyňa Mgr. Lýdia Adamcová (Znalecký posudok č. 42/2011 zo dňa 18.10.2011), kedy v čase vypracovania znaleckého posudku mali deti zachované citové vzťahy k obojmu rodičom, vzhľadom ku konfliktnej situácii medzi rodičmi ich prežívali rozdielne a traumatizujúco. Vzhľadom k traumatickému prežívaniu konfliktného vzťahu rodičov, maloleté deti nemajú naplnené svoje citové potreby od rodičov v takej miere ako by potrebovali, preto potrebujú pokojný kontakt s každým rodičom. Znalkyňa neodporučila obmedzenie a zákaz styku otca alebo matky s maloletými deťmi. Vzhľadom k tomu, že odporučila maloleté deti zveriť do výchovy a starostlivosti otca (rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č. k. 7P/31/2011 - 142 zo dňa 05.12.2011 boli maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti otca - výrok nadobudol právoplatnosť dňom 20.01.2012), doporučila znalkyňa styk detí s matkou upraviť štandardne, každý druhý víkend a v priebehu týždňa návštevy detí u matky podľa ich záujmu a možností.

Rovnako z výpovedí maloletých detí, ktoré boli vypočuté pred súdom v konaní 7P/31/2011 dňa 05.12.2011 (č.l. 134 a nasl. spisu) vyplynulo, že maloletý syn L. by chcel byť u otca, kde mu je fajn, otec bol vždy hlava rodiny, vždy bolo podľa neho, čo sa synovi páči a chcel by byť taký, aký je jeho tatino, pričom by si to predstavoval tak, že napr. jeden z rodičov by prišiel po neho zo školy, potom by bol u tohto rodiča a vrátili by sa k druhému rodičovi v sobotu o 18.00 hod. aby mohol všetko postíhať. Rovnako maloletá T.a uviedla (č.l. 139 spisu), že u tatina je lepšie, s tatinom je dobre, aj pri mamine, ktorá je však „taká umelá“, niekedy je taká, že sa snaží byť najlepšou mamou na svete, potom je zase iná. Maloletá T.a nevie čo má robiť u maminy. Obe maloleté deti však zhodne vyjadrili, že by bolo dobré, keby sa rodičia nehádali.

Taktiež znalkyňa PhDr. Kata Piačková v záveroch Znaleckého posudku č. 12/2012 vyšetrením zistila, že nie je vhodný zákaz ani obmedzenie styku matky s maloletými deťmi. Poukázala na správanie otca, ktorý svojim správaním, konaním a prejavmi ovplyvňuje deti vo vzťahu k matke v negatívnom zmysle.

Po rozpade rodiny s maloletými deťmi nielen etika príbuzenských vzťahov, ale aj zákon zaväzuje deti k povinnosti svojich rodičov ctíť a rešpektovať, kým rodičovská zodpovednosť (za riadnu výchovu detí) je prikázaná obom rodičom; preto tak isto, pokiaľ nie sú zistené také skutočnosti, ktoré by viedli k pozastaveniu výkonu rodičovskej zodpovednosti, nie je - ani pri plnom rešpektovaní práv samotných maloletých - zákonného, o to menej ústavného právneho dôvodu na to, aby rodičovi, v ktorého priamej starostlivosti maloleté dieťa nie je, bol styk s ním zakázaný, resp. neprimerane obmedzený (ústavná judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Elsholz proti Nemecku). Je nepochybné, že každý prípad je potrebné posudzovať individuálne, pričom z obsahu listinných dokladov založených v spise, pripojených spisov, ako aj znaleckých posudkov vyplýva, že neexistuje nevyhnutnosť takéhoto opatrenia - vyslovenia zákazu styku matky s maloletými deťmi, práve naopak, rozhodnutie o zákaze styku matky s maloletými deťmi by pôsobilo kontraproduktívne, zmarilo by úplne snahu o obnovenie vzájomných pomerov v rodine. Samotný otec maloletých detí deklaruje, aby sa upravili vzťahy medzi matkou a maloletými deťmi, avšak jediným riešením, podľa jeho názoru je zákaz styku. Podľa jeho názoru by sa matka mala zbližovať s deťmi, podieľať sa aj na príprave detí na stretnutí s ňou, avšak súd poznamenáva, že bez realizácie kontaktov matky a detí uvedený cieľ nie je možné dosiahnuť. Matka prejavuje snahu a záujem kontaktovať sa s maloletými deťmi či už telefonicky, prostredníctvom SMS správ, emailových správ a osobným kontaktom, naráža však na odmietavý postoj maloletých detí, miestami až arogantný a nevhodný (emailové odpovede maloletých detí na správy od matky), čo možno pripísať nezvládnutej výchove maloletých detí. V danom prípade nejde len o záujem matky byť v pravidelnom osobnom kontakte s maloletými deťmi, ale v prvom rade je v záujme maloletých detí, aby sa kontaktovali s matkou. Pritom z celého postoja maloletých detí, zo správ z psychologických vyšetrení ako znaleckých posudkov vyplýva, že deti mali prirodzene vytvorený citový vzťah k matke, tento nebol ničím narušený, deti žili s matkou v spoločnej domácnosti až do rozvodu manželstva svojich rodičov, starostlivosť matky o maloleté deti nebola nikdy žiadnym spôsobom spochybnená a je neprirodené, že v období posledného 1,5 roka deti radikálne zmenili svoj postoj k matke, pričom maximálny výchovný vplyv na svoje deti má práve otec, ktorému sú deti zverené do osobnej starostlivosti a ktorého správanie deti kopírujú. Je potrebné, by rodič, s ktorým deti žijú, v danom prípade otec, urobil všetko preto, aby zabezpečil dieťaťu zlepšenie kontaktu s matkou, aby dieťa aktívne podporoval v kontakte s matkou, aby sa rodič pred deťmi vyvaroval akýchkoľvek negatívnych poznámok na účet druhého rodiča. Je nepochybné, že kontakt medzi deťmi a ich rodičmi je lepší vtedy, ak sú rodičia schopní spolu komunikovať bez emócií a ak sú schopní podporovať pozitívne pocity jeden o druhom pred maloletými deťmi, v opačnom prípade si ani deti nevytvoria pozitívny vzťah k matke, pokiaľ im budú prezentované zo strany otca negatívne postoje.

Súd sa domnieva, že súčasná situácia medzi rodičmi a maloletými deťmi je len dozvukom konfliktov medzi rodičmi detí, pričom konflikty medzi rodičmi detí a obava jedného z nich, ktorému deti boli zverené do osobnej starostlivosti (v danom prípade otcovi) v styku maloletých detí s druhým rodičom (matkou), nemôžu byť riešené formou zákazu styku druhého rodiča s maloletými deťmi. Vo všeobecnosti platí, že dieťa potrebuje k svojmu optimálnemu vývoju otca aj matku. Je na rodičovi, ktorému boli deti zverené do osobnej starostlivosti, v danom prípade na otcovi, a samozrejme je aj v záujme maloletých detí, aby sa cez svoj negatívny postoj k druhému rodičovi (matke) umožnilo postupné vytváranie citových väzieb medzi matkou a deťmi. Je na zodpovednosti oboch rodičov, aby našli spôsob, ktorý bude čo najmenej zaťažovať maloleté deti, bez toho, aby muselo dôjsť k eliminácii práva maloletého na styk s matkou. Vzhľadom na dotvorenie osobnostnej štruktúry maloletého dieťaťa si musí aj otec uvedomiť dôležitosť a potrebnosť výchovného vplyvu matky na maloleté deti.

Keďže v danom prípade súd nemal za preukázaný žiaden dôvod, pre ktorý by bolo potrebné zakázať styk matky s maloletými deťmi, naopak, je potrebné v dôsledku rozvíjania vzťahov medzi matkou a deťmi tento styk udržiavať, súd návrh otca na zákaz styku zamietol.

Pokiaľ ide o samotnú formu úpravy styku matky s maloletými deťmi, súd vychádzajúc zo záverov znaleckého posudku Mgr. Lýdie Adamcovej, ako aj z dôvodov uvádzaných v odvolaní otca maloletých detí voči rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 7P/31/2011 - 142 zo dňa 05.12.2011, ktorým boli maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti otca a bol zároveň upravený styk matky s maloletými deťmi, súd je toho názoru, že je potrebné upraviť styk matky s maloletými deťmi, a to každý párný víkend v mesiaci v čase od piatku 18.00 hod. do nedele 15.00 hod., počas vianočných sviatkov každý párný rok od 24.12 - 18.00 hod. do 25.12. - 18.00 hod. a každý nepárný rok Silvester od 31.12- 17.00 hod. do 01.01. nasledujúceho roka 18.00 hod. s tým, že otec je povinný v určený čas deti pripraviť a matke odovzdať pred bytom otca, kedy matka po skončení stretnutia deti otcovi odovzdá.

Takáto úprava stretávania matky s maloletými deťmi je plne v súlade s návrhom otca (čl. 167 spisu), ako aj návrhom súdnej znalkyne Mgr. Lýdie Adamcovej.

Záverom súd opätovne apeluje na rodičov maloletých detí, aby vytvorili deťom pokojnú a harmonickú atmosféru, aby otec maloletých detí výchovným postojom pozitívne ovplyvňoval maloleté deti vo vzťahu k matke a dbal na to, aby nezanikli citové vzťahy medzi maloletými deťmi a matkou.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 146 ods. 1 písm. a) OSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP, v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 OSP).